WESTINDISCHE SAMENWERKING

DOOR

W. R. MENKMAN

Het artikel van Mr D. Huurman in onze achtentwintigste jaargang (bl. 47 e.v.) heeft onze lezers bekend gemaakt met de voorgeschiedenis der organisatie, welke sedert eind 1945 den naam draagt van *Caribbean Commission* (Commission des Caraïbes — Comisión del Caribe — Caraïbische Commissie), alsmede met de in 1944 geïnstalleerde *West Indian Conference*.

In de Commissie zijn thans vertegenwoordigd Groot Britannië (met de Br. West Indies, Br. Guyana en Br. Honduras), de Ver. Staten (met Porto Rico en de Virgin Islands U.S.A.), Frankrijk (met Fr. Guyana, Guadeloupe en onderhorigheden en Martinique) en Nederland (met Suriname en de Ned. Antillen); ieder der vier leden bezet vier bestuurszetels.

Van de door het moederland benoemde vier commissarissen van iedere nationale afdeling is een als voorzitter dier afdeling aangewezen; deze vier voorzitters presideren bij toerbeurt de vergaderingen der Commissie. In iedere afdeling hebben commissarissen zitting afkomstig uit de overzeese gebiedsdelen van het betreffende moederland.

In het protocol van oprichting der *Caraibische Commissie* is bepaald, dat de Westind. Conferentie een bij de Commissie behorende instelling is. De samenstelling der Conferentie, hulporgaan dus der Commissie, is zodanig, dat afgevaardigden en adviseurs de overzeese gebiedsdelen der moederlanden vertegenwoordigen, in dezen zin, dat zij gekozen worden in aansluiting op de constitutionele bepalingen van ieder gebiedsdeel.

De oorspronkelijke *Anglo American Caribbean Commission* had reeds sedert 1943 een *Research Council*, welke raad bij de toetreding van Frankrijk en Nederland in 1945 behouden is. Deze raad, met zijn ondergeschikte comités voor allerlei onderdelen, heeft uit den aard der zaak een zeer omvangrijke taak te vervullen.

Het bureau der Commissie draagt de naam van Centraal

Secretariaat en bestaat uit een Secretaris Generaal, met plaatsvervangers, assistenten en verder personeel. Het is gevestigd te Port of Spain, op Trinidad (BWI).

De kosten der Commissie, met inbegrip van die der Conferentie, worden gedragen door de deelnemende moederlanden, in een overeengekomen verhouding. De begroting voor 1948 werd vastgesteld op \$345.457.—, waarin het Nederlandse aandeel zou bedragen \$ 38.471.64 (11.3%); wegens overschotten in vorige jaren en enkele inkomsten konden de contributies iets verlaagd worden, zodat het Nederlandse aandeel voor 1948 ten slotte kon worden vastgesteld op \$ 31.373.74.

De als *Caribbean Commission* opnieuw geconstitueerde organisatie hield in 1946 drie vergaderingen, de eerst op Saint Thomas, tegelijk met de tweede zitting der *West Indian Conference*, de tweede te Washington en de derde te Willemstad op Curaçao. In 1947 hield de Commissie haar vierde en vijfde vergadering, respectievelijk op Jamaica en op Trinidad. Een derde zitting der Conferentie zal plaats hebben op Guadeloupe, in November 1948.

Uit den aard der zaak worden in de vergaderingen der Commissie aanbevelingen en voorstellen behandeld der Conferentie.

Ter vergadering der Commissie op Saint Thomas in 1946 werd besloten tot de instelling van een werkcómité, samengesteld uit leden der verschillende afdelingen; het Comité verricht voorbereidenden arbeid.

Tijdelijk was te Washington gevestigd een filiaal van de Research Council, welk kantoor gehandhaafd is tot eind Juni 1948. Van deze filiaal-instelling zijn ettelijke publicaties uitgegaan.

Bij het schrijven van dit artikel zijn uit den aard der zaak alleen de jaarverslagen bekend over de jaren 1946 en 1947; voldoen de echter, te zamen met hetgeen er verder gepubliceerd is, om een overzicht te verkrijgen van het zeer uitgebreide terrein van werkzaamheid waarop de *Caribbean Commission*, met al haar onderafdelingen en hulporganisaties, zich beweegt.

Zo heeft men zich b.v. ernstig beziggehouden met het tourisme in West Indië, dat beschouwd wordt als een mogelijke bron van groter inkomsten voor een aantal territoria in het Caraïbische gebied. Op een regionale basis ter hand genomen, zouden maatregelen genomen kunnen worden ter bevordering en ontwikkeling van het tourisme, waartoe de afzonderlijke gemeenschappen niet in staat moeten geacht worden. De Commissie heeft gemeend ten opzichte van dit belang wat buiten haar eigen terrein te kun-

nen treden, door ook de medewerking te zoeken van Cuba, Haiti en de Dominicaanse Republiek. Er werd een *Caribbean Tourist Development Association* opgericht in 1946, welke gerekend werd een minimum van \$ 200.000.— per jaar nodig te hebben, voor de eerste twee jaren. Deze geldmiddelen worden niet gefourneerd door de Commissie direct, doch door de betrokken territoria. In 1947 was al een vrij aanzienlijk bedrag toegewezen, o.a. door Curaçao \$ 10.000.— en door Suriname \$ 4000.—.

Ook het arbeidersvraagstuk in West Indië had de aandacht der Commissie. Reeds de oorspronkelijke *Anglo American Caribbean Commission* verleende haar medewerking bij de tewerkstelling van Westindische arbeiders in de Ver. Staten, welke laatsten in 1943 een overeenkomst ter zake hadden aangegaan met Engeland. Het daarbij uitgeoefende toezicht der Commissie werd in 1946 beëindigd. Intussen waren sedert 1943 uit verschillende Britse Westind. koloniën in totaal 116.124 arbeiders naar de V.S. overgebracht. Hun totale verdiensten worden geschat op honderd miljoen dollars, waarvan circa veertig miljoen naar West Indië vloeiden. De nieuwe *Caribbean Commission* besloot ter vijfde vergadering de „population movement” in het Caraïbische gebied in studie te nemen.

Sedert 1942 zorgde de Westind. Radiocourant, onder de auspiciën der oorspronkelijk *Commission*, voor dagelijkse uitzendingen; na de toetreding van Frankrijk en Nederland werd deze dienst opgeheven. Direct echter werd het vraagstuk in studie genomen, op welke wijze voortaan voorzien zou kunnen worden in de behoefte aan voorlichting, onderlinge en voorlichting naar buiten. In Augustus 1947 kwamen op Trinidad, in het gebouw waarin de Commissie haar zetel heeft, vertegenwoordigers bijeen van radio-stations en radio-organisaties uit een aantal plaatsen in het Caraïbische gebied. Hier werd besloten wekelijks een programma der Commissie uit te zenden, tegelijkertijd naar de Britse, Franse, Nederlandse en Amerikaanse territoria in West Indië, in het Engels, Frans, Nederlands en Spaans (dit laatste voor Porto Rico). Het eerste programma der Commissie werd uitgezonden 7 September 1947.

Persberichten aangaande werkzaamheden der Commissie worden verstrekt aan alle bekende nieuwsbladen in het Caraïbische gebied, alsmede aan nieuwsbureaux in de moederlanden en enkele officiële personen. Ieder bericht wordt uitgegeven in 120 Engelse, 40 Franse en 40 Nederlandse exemplaren.

Besloten werd tot het uitgeven van een maandelijks bulletin,

in het Engels, Frans, Nederlands en Spaans, bevattend alle zodanige berichten aangaande het Caraïbische gebied als van belang geacht kunnen worden voor de buitenwereld en strekken kunnen tot onderlinge informatie. Het eerste *Monthly Bulletin* (Bulletin Mensuel — Boletín Mensual — Maandelijks Bulletin) verscheen in Augustus 1947. De Spaanse editie moest na de eerste uitgave gestaakt worden, wegens de moeilijkheid der vertaling. Met de voorziening in de behoefte aan kantoorpersoneel te Port of Spain ging het voorlopig niet zo vlot als wenselijk geweest ware.

De bulletins bevatten inderdaad een schat van gegevens betreffende het Caraïbische gebied, ook voor lezers hier te lande uiterst interessant. Vele uiteenlopende onderwerpen worden er in behandeld; vaste rubrieken zijn: de werkzaamheden der Commissie, sociale aangelegenheden, economische aangelegenheden, behandeling in de moederlanden van aangelegenheden op de overzeese gebiedsdelen en koloniën betrekking hebbend, activiteit van internationale organisaties en algemene berichten voor het Caraïbische gebied van belang. De lezers worden op de hoogte gehouden van de studie, door Columbia University te New York ondernomen met betrekking tot de migratie van Portoriqueños naar de V.S., maar ook van de nieuwe staatsregelingen der Nederlandse gewesten in West Indië, van het voornemen der Republiek Venezuela om binnen een zeker aantal jaren de additionele rechten af te schaffen, etc. etc.

Verder bevat ook ieder nummer een bibliografisch overzicht van Caraïbische literatuur.

Het jaarverslag over 1946 vermeldt bovendien een dertigtal van de Commissie en haar verschillende secties uitgegane afzonderlijke publicaties; in het verslag over 1947 wordt dit aantal aangevuld met een vijftiental nieuwe.

De *Anglo American Caribbean Commission* van 1942 had zich vrijwel direct na haar instelling met de praktische oplossing bezig te houden van zekere problemen; tijdens den oorlog moesten maatregelen getroffen worden om het verkeer en de voedselvoorziening in West Indië gaande te houden — en zij slaagde daarin. Toch was dit niet haar eigenlijke doel; beoogd werd slechts om, als adviserend lichaam, de sociale en economische samenwerking tussen Engeland en de Verenigde Staten aan te moedigen en te versterken, ten behoeve der Westindische territoria van beide naties.

Het ligt voor de hand, dat, de oorlog ten einde zijnde, de nieuwe *Caribbean Commission* terugkeerde tot hetgeen men zich

oorspronkelijk tot doel gesteld had, studie en voorlichting derhalve, ter bevordering evenwel der onderlinge samenwerking van de vier landen welke in het Caraïbische gebied hun vlaggen doen waaïen over niet onafhankelijke gewesten.

Deze samenwerking op haar beurt dient een praktisch doel te hebben en op economisch gebied leiden tot een zoveel mogelijk zelf voorzien in de gezamenlijke behoeften. Een moeilijk probleem, waar het hier landen en eilanden betreft, welke enige eeuwen lang gewend geweest zijn aan een eenzijdige economie, een klein aantal, meest dezelfde, producten en grondstoffen te exporteren en velerlei voortbrengselen der Europese en Noord-amerikaanse nijverheid in te voeren, ook wel voedingsmiddelen, ondanks de vruchtbaarheid van eigen bodem.

Den laatsten tijd heeft echter in West Indië de industrialisatie haar intrede gedaan, vooral op de grote eilanden als Porto Rico, Jamaica en Trinidad. Tot dusver wordt hoofdzakelijk geproduceerd om in de eigen behoeften te voorzien. Een verdere ontwikkeling, in de richting van onderlinge uitwisseling, zal door de werkzaamheid der *Caribbean Commission* ongetwijfeld bevorderd kunnen worden, hoeveel moeilijkheden er, in verband met fiscale en transportaangelegenheden, aan verbonden mogen zijn.

Op 19 Augustus 1946 werd, ter gelegenheid van een bezoek aan Nederland van den toenmaligen deputy chairman van de *Research Council* der Commissie, in het Indisch Instituut te Amsterdam een bijeenkomst gehouden van dezen functionaris met vertegenwoordigers van een aantal organisaties hier te lande, welke zich met Westindische aangelegenheden bezighouden, of daarin belangstellen, natuurlijk daaronder begrepen deskundigen van het Instituut.

Als gevolg van de toen gehouden besprekingen kwam tot stand de *Caribische Coördinatie Commissie Nederland* (Caribbean Coördination Commission Netherlands), welke zich ten doel stelt, in samenwerking tussen de daarvoor in aanmerking komende instellingen in Nederland, wetenschappelijke en economische bijdragen betreffende de gebiedsdelen Suriname en Curaçao (Nederl. Antillen) te leveren aan de Caribbean Commission, meer in het bijzonder aan den Research Council op Trinidad.